

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης
Φυλὴ Ἀττικῆς

Οἱ Εὐχὲς τῶν Ἐξορκισμῶν

Χρήσιμες πληροφορίες

A) Αναγκαῖες διευκρινίσεις

1. Στὸ Μοναστήρι μας ἔρχονται καθημερινὰ πολλοὶ πιστοὶ καὶ μᾶς ζητοῦν **φορτικὰ** νὰ λύσουμε τὰ μεγάλα καὶ ποικίλα προβλήματά τους, δαπανώντας πολὺ χρόνο γιὰ νὰ μᾶς διηγηθοῦν αὐτά· τὸ ἴδιο γίνεται πολλὲς φορές καὶ διὰ τοῦ τηλεφώνου: ὅλοι ζητοῦν ἀπὸ μέρους μας **μία κατὰ κάποιον τρόπο θαυματουργικὴ προσωπικὴ επέμβασι**, ἐπειδὴ ἐν τῇ ἀπλότητί τους πιστεύουν προφανῶς, ὅτι διαθέτουμε ἕνα ἰδιαίτερο χάρισμα γιὰ τὴν λύσι τῶν δραμάτων τους, ψυχικῶν, σωματικῶν, οἰκογενειακῶν κ.ἄ., τὰ ὁποῖα ὀφείλονται σὲ δαιμονικὴ ἐπήρεια.

2. Ἐν τῷ μεταξύ, πολλοὶ κακοπραίρετοι ἄνθρωποι μᾶς περιτριγυρίζουν, γιὰ νὰ εὔρουν κάποιαν ἀφορμὴ καὶ νὰ ἐπιτεθοῦν ἐναντίον τῶν «Ἐξορκιστῶν τῆς Φυλῆς», ὡς δῆθεν ἐκμεταλλευτῶν τῆς λαϊκῆς εὐσεβείας, ἐπειδὴ μάλιστα ἀπαγορεύονται δῆθεν οἱ «ὀμαδικοὶ Ἐξορκισμοί».

3. Πρὸς γνώσιν λοιπὸν ὅλων αὐτῶν, φίλων καὶ ἐχθρῶν, προβαίνουμε στὶς ἐξῆς διευκρινίσεις, προκειμένου νὰ ἀποφεύγεται ἡ σύγχυσις καὶ νὰ διαλύωνται οἱ παρεξηγήσεις.

B) Τί εἶναι οἱ Εὐχὲς τῶν Ἐξορκισμῶν

1. Ἡ Ἁγία Ἐκκλησία μας εἶχε καθιερώσει ἀπὸ πολὺ παλαιὰ τοὺς **Ἐξορκισμούς**, οἱ ὁποῖοι εἶναι **Τελετὲς** καὶ **Δεήσεις**, προκειμένου νὰ ἀπαλλαγοῦν, ἐν τῷ **Ὄνόματι τοῦ Θεοῦ**, ἄνθρωποι καὶ ἄλογα κτίσματα ἀπὸ **δαιμονικὴ κατοχὴ** καὶ ἐπήρεια.

2. Ἡ ἐπίκλησις τοῦ Ὄνόματος τοῦ Σωτῆρός μας Χριστοῦ, γιὰ τὸν ἐξορκισμὸ τῶν πονηρῶν πνευμάτων καὶ τὴν λύσι τῶν ἔργων τοῦ σατανᾶ, μαρτυρεῖται ἤδη ἀπὸ τὴν **Καينὴ Διαθήκη**.

• Ματθ. ζ' 22, ι' 1, ι' 8· Μάρκ. α' 25, ις' 17· Λουκ. δ' 35, θ' 42, ι' 17.

3. Σήμερα, χρησιμοποιοῦνται οἱ **Εὐχὲς τῶν Ἐξορκισμῶν** τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου, τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ, τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος καὶ ἄλλων, οἱ ὁποῖες – πρέπει νὰ τονισθῇ τοῦτο – ἔχουν χαρακτῆρα **ἐπιτιμητικὸ καὶ προστακτικὸ**, ἀκριβῶς γιὰ νὰ ἐκφράσουν

τὴν δοθεῖσαν **ἐξουσία** στὴν Ἐκκλησία μας **κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων.**

Γ) Οἱ Ἅγιοι καὶ ὄχι ἐμεῖς

1. Οἱ ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί μας, οἱ ὅποιοι ἐπισκέπτονται τὸ Μοναστήρι μας, ἐπειδὴ ἀντιμετωπίζουν περιπτώσεις μαγείας κλπ., δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ μᾶς διηγοῦνται ἐκτενῶς καὶ λεπτομερῶς τὰ προβλήματα τους, πρᾶγμα τὸ ὁποῖο ἀπαιτεῖ πολὺ χρόνο, χωρὶς οὐσιαστικὸ ἀποτέλεσμα, διότι **δὲν λύνουμε ἐμεῖς προσωπικὰ αὐτὰ τὰ προβλήματα.**

2. Ὁχι ἐμεῖς, ἀλλὰ οἱ Ἅγιοι τῆς Μονῆς μας, οἱ ἔνδοξοι Μάρτυρες Κυπριανὸς καὶ Ἰουστῖνα, ἔχουν λάβει τὸ χάρισμα ἀπὸ τὸν Κύριό μας νὰ διαλύουν κάθε δαιμονικὴ ἐνέργεια, κάθε μαγικὴ τέχνη καὶ γενικὰ νὰ θεραπεύουν κάθε σωματικὴ καὶ πνευματικὴ νόσο.

3. Τὸ μόνο ποὺ ἐμεῖς εἶναι δυνατὸν νὰ προσφέρουμε εἶναι **νὰ συμ-προσευχώμεθα με ἀγάπη καὶ νὰ συναγωνιζώμεθα** με τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τοὺς οἰκείους των, ἐπικαλούμενοι τὴν ἱαματικὴ χάρι τῶν Ἁγίων μας γιὰ τὴν θεραπεία καὶ ἀνακούφισί τους.

Δ) Συμμετοχὴ στὸ ἀγώνισμα

1. Ἐπιβάλλεται λοιπόν, οἱ ἀσθενεῖς καὶ οἱ οἰκεῖοι τους νὰ μὴν ἀδρανοῦν καὶ νὰ μὴν περιμένουν βοήθεια **μόνον ἀπὸ ἐμᾶς** προσωπικά, ἀλλὰ **ὀφείλουν νὰ συμμετέχουν ὅπωςδὴποτε καὶ αὐτοὶ** στὸ ἀγώνισμα τῆς προσευχῆς με τὴν ὀλόθερμη, ἐγκάρδια καὶ ἔμπρακτῃ πίστι τους.

2. Ἡ πίστις τῶν ἀσθενῶν καὶ τῶν οἰκείων τους εἶναι ἀναγκαῖο νὰ ἐκφράζεται πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τοὺς Ἁγίους Του ὅπως ἀπαιτεῖ ἡ Ὁρθόδοξος Παράδοσις μας, δηλαδὴ με τὴν εἰλικρινῆ **Μετάνοια,** τὴν καθαρὰ **Ἐξομολόγησι,** τὴν μετάληψι τῶν **Ἀχράντων Μυστηρίων,** τὴν **Νηστεία,** τὴν **Ἀγάπη,** τὴν **Ταπεινοφροσύνη** καὶ ὅλες γενικὰ τὶς ἅγιες εὐαγγελικὲς **Ἀρετές.**

3. Δηλαδή, οἱ πιστοὶ πρέπει νὰ κατανοήσουν, ὅτι οἱ καθιερωμένες **Εὐχές τῶν Ἐξορκισμῶν,** ἂν καὶ εἶναι ὅπωςδὴποτε ἀπαραίτητες, **δὲν λειτουργοῦν αὐτόνομα καὶ ἀνεξάρτητα,** ἀλλὰ πάντοτε ἀνάλογα με τὴν πνευματικὴ κατάστασι καὶ τὴν σχέσι πρὸς τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴ, τόσο τοῦ πάσχοντος ὅσο καὶ τῶν οἰκείων του.

4. Ἐπομένως, οἱ ποικίλες ἐκδηλώσεις εὐλαβείας τῶν ἀσθενῶν καὶ τῶν οἰκείων τους, ὅπως λόγου χάριν **τὸ σταύρωμα διαφόρων προσωπικῶν ἀντικειμένων τους** (ὅπως εἶναι οἱ φωτογραφίες, τὰ ἐνδύματα κ.ἄ.), στὴν ἱερὰ Εἰκόνα τῶν Ἁγίων μας, **εἶναι δευτερευούσης σημασίας καὶ κατ' ἀκρίβειαν μὴ ἀναγκαῖες,** ὅταν μάλιστα δὲν συντρέχουν οἱ ἀνωτέρω πνευματικὲς προϋποθέσεις.

Ε) Βλάπτουν ἢ ὠφελοῦν;

1. Επίσης, πρέπει νὰ διευκρινίσουμε, ὅτι -βάσει τῶν προεκτεθέντων- εἶναι **τελείως ἀστήρικτοι καὶ ἀδικαιολόγητοι** οἱ φόβοι, οἱ ὅποιοι ἐκφράζονται ἐνίοτε, ὅτι δῆθεν ὑπάρχει ἐνδεχόμενο οἱ ἀσθενεῖς **νὰ πάθουν κάτι χειρότερο μὲ τοὺς Ἐξορκισμοὺς.**

2. Ἡ δύναμις τῶν πονηρῶν πνευμάτων, ἔστω καὶ ἂν αὐτὰ προσωρινῶς ἀντιδροῦν καὶ μᾶς ἐκφοβίζουν μὲ ποικίλους παραπλανητικούς τρόπους, **καταλύεται πλήρως,** ὅταν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ ἐπικαλοῦνται τὸ **Ἅγιο Ὄνομά Του** μὲ εἰλικρινῆ πίστι, ταπείνωσι καὶ ἔμπρακτη μετάνοια.

3. Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἰουστίνος μᾶς βεβαιώνει, ὅτι ἤδη στὴν ἐποχὴ του (β' αἰ.) τὰ δαιμόνια **ἔτρεμαν** τὴν δύναμι τοῦ **Ὄνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ**· ὅτι **«πᾶν δαιμόνιον νικᾶται καὶ ὑποτάσσεται»**, ἐξορκιζόμενο ἐν τῷ **Ὄνόματι τοῦ Χριστοῦ**· ὅτι πολλοὶ **δαιμονιόπληκτοι** ἔθεραπεύοντο ἀπὸ Χριστιανούς, οἱ ὅποιοι ἐπεκαλοῦντο τὸ **Ὄνομα τοῦ Σωτῆρος μας**, **«καταργοῦντες καὶ ἐκδιώκοντες τοὺς κατέχοντας τοὺς ἀνθρώπους δαίμονας»** (βλ. Ἀπολογία Β' §§ 6 καὶ 8· Διάλογος πρὸς Τρύφωνα, §§ 30, 85 καὶ 121).

Ζ) Ὅχι «ὁμαδικοὶ Ἐξορκισμοὶ»

1. Ἐπὶ πλεόν, εἶναι ἀνάγκη νὰ καταστήσουμε σαφές, ὅτι οἱ πραγματικὰ δαιμονισμένοι, αὐτοὶ δηλαδὴ ποὺ ἔχουν κυριευθῆ ἀπὸ τὰ πονηρὰ πνεύματα καὶ εἶναι ἀνήσυχτοι καὶ θορυβῶδεις, **δεν διαβάζονται οὔτε ὁμαδικὰ οὔτε δημόσια, διότι αὐτὸ ἀπαγορεύεται αὐστηρά.**

2. Γὰρ τοὺς δαιμονιζομένους αὐτοὺς ἐφαρμόζεται **εἰδικὴ διαδικασία:** **διαβάζονται ξεχωριστὰ καὶ μεμονωμένα,** ὥστε νὰ προστατεῦται ἡ προσωπικὴ τους ἀξιοπρέπεια καὶ νὰ μὴ διαταράσσεται ἡ κοινὴ θεία Λατρεία.

3. Ἡ τάξις, ἡ ὁποία τηρεῖται κατὰ κανόνα στὸ Μοναστήρι μας, εἶναι σύμφωνη μὲ τὴν μακράϊωνα Λειτουργικὴ Παράδοσί μας καὶ ἀφορᾷ ὄχι τοὺς δαιμονισμένους ποὺ ἀναφέραμε, ἀλλὰ πλῆθος ἄλλων ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ἀντιμετωπίζουν **ποικίλα ἄλλα προβλήματα** ἀπὸ ἐπήρεια σατανικὴ ἢ ἔχουν ἐνδείξεις ὅτι τοὺς ἔχουν κάνει μάγια.

4. Μὲ τὴν ἀντιμετώπισι αὐτῆ τῶν μὴ δαιμονισμένων ἐξυπηρετεῖται **μὲ φόβο Θεοῦ, σοβαρότητα καὶ διάκρισι** ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν ἐνδιαφερομένων, ἐφ' ὅσον ἂν ἐδιαβάζαμε αὐτοὺς χωριστὰ, θὰ ἔπρεπε νὰ κλείνουμε εἰδικὴ συνάντησι μαζί τους, προκειμένου νὰ τοὺς βοηθήσουμε μετὰ ἀπὸ μῆνες καὶ χρόνια!...

Z) Γιατί την Τετάρτη;

1. Ὡς ἀπόρροια ὄλων τῶν ἀνωτέρω, στὸ Μοναστήρι μας ἔχει καθιερωθῆ ἡ ἐξῆς τάξις: **κάθε Τετάρτη ἀπόγευμα** ψάλλεται ἡ **Παράκλησις** τῶν Ἁγίων μας Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ὁποίας οἱ Ἱερεῖς διαβάζουν **μυστικῶς** ὅλες τὶς **Εὐχές τῶν Ἐξορκισμῶν** (πλὴν δύο, **ἐκφώνως**), τόσο γιὰ τοὺς παρισταμένους εὐσεβεῖς, ὅσο καὶ γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ ἔδωσαν.

2. Κατὰ τὶς ἡμέρες ποὺ προηγούνται, Δευτέρα ἕως Τετάρτη, οἱ ἐνδιαφερόμενοι προετοιμάζονται, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, **καὶ μὲ νηστεία τὸ κατὰ δύναμιν**. Καὶ τὸ ἀπόγευμα τῆς Τετάρτης, ἐπισφραγίζουν τὴν πνευματικὴ τους προσπάθεια μὲ τὶς ἐκκλησιαστικὰς **Εὐχές**.

3. Αὐτὸ εἶναι ἀπόλυτα σύμφωνο μὲ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖο εἶπε ὁ Κύριός μας: **«τοῦτο τὸ γένος [τῶν δαιμόνων] οὐκ ἐκπορεύεται εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ»** (Ματθ. ιζ' 21).

Η) Διακονία ἐν Χριστῷ ἀγάπης

1. Τέλος, τονίζουμε μὲ ἔμφασι, ὅτι οὐδέποτε, χάριτι Θεοῦ, ἀπαιτήσαμε ἀνταλλάγματα ἀπὸ τοὺς ἀσθενεῖς, οὔτε καὶ πρόκειται νὰ τὸ κάνομε: ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν πολυπληθῶν προσκυνητῶν καὶ πονεμένων ἀδελφῶν μας, οἱ ὁποῖοι ἐπισκέπτονται τὸ Μοναστήρι μας, ἀντιμετωπίζεται ἀπὸ τὴν Ἀδελφότητά μας ὡς **μία διακονία ἀγάπης ἐν Χριστῷ πρὸς τὸν πλησίον μας**.

2. Ἐνεκα αὐτῆς τῆς διακονίας χάνουμε ἓνα μέρος ἀπὸ τὴν ἡσυχαστικὴ μοναχικὴ ζωὴ μας. Βεβαίως, δὲν παραπονούμεθα γι' αὐτό, ἀλλὰ τὸ κάνουμε εὐχαρίστως, μὲ τὴν ἐξῆς ὅμως θερμὴ παράκλησι: οἱ ἀγαπητοὶ προσκυνηταὶ νὰ δείχνουν κατανόησι καὶ **νὰ μὴ γίνωνται φορτικοί**.

3. Νὰ μὴ λησμονοῦν, ὅτι στὸ Μοναστήρι ἔρχονται **ὄχι γιὰ νὰ ἀπαιτήσουν, ἀλλὰ νὰ ζητήσουν μὲ συντριβὴ καὶ μετάνοια τὸ θεραπευτικὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου μας**, διὰ μέσου τῶν πρεσβειῶν τῶν Ἁγίων Του, συμπροσευχόμενοι μὲ τοὺς ἄλλους τυχὸν προσκυνητὰς καὶ τὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητός μας.

Παράκλησις θερμοτάτη! Τὸ θέμα τῆς ἐνδυμασίας!

Παρακαλοῦνται ἰδιαίτερα οἱ γυναῖκες, οἱ ὁποῖες προσέρχονται στοὺς Ἐξορκισμοὺς, **νὰ προσέχουν τὴν ἐνδυμασίαν τους**: ἡ σεμνότης καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια στὸν ἱερὸ χῶρο τῆς Μονῆς ἀποτελεῖ γι' αὐτὲς μεγάλο πλεονέκτημα, ὥστε νὰ ἀκουσθοῦν ἀπὸ τὸν Κύριό μας οἱ προσευχῆς τους, νὰ ἐκπληρωθοῦν τὰ αἰτήματά τους καὶ νὰ ὠφεληθοῦν πνευματικά.